

✠ Θεόδωρος Β΄, Πάπας και Πατριάρχης Αλεξανδρείας και πάσης
Αφρικής κ.κ. Θεοδώρου Β΄, εις το 26^{ον} Διεθνές Διαχριστιανικό Συνέδριο για την
Ορθόδοξη Πνευματικότητα που οργανώνει η Ιερά Μονή Bose, με θέμα «Διάκρισις
και Χριστιανικός βίος», (5 – 8 Σεπτεμβρίου 2018, Ιερά Μονή Bose, Ιταλία).

Πανοσιολογιώτατε Πρόεδρε της Επιστημονικής Επιτροπής του Συνεδρίου,
αγαπητέ εν Χριστώ αδελφέ **π. Dr. Enzo Bianchi**,

Άγιε Καθηγούμενε της Ιεράς Μονής του Bose,

Αγαπητοί Σύεδροι,

Προσεύχομαι μεθ' υμών, ευχόμενος κάθε επιτυχία, εις το 26^ο Διεθνές
Διαχριστιανικό Συνέδριό σας για την Ορθόδοξη Πνευματικότητα που οργανώνει η
Ιερά Μονή Bose, με το πολύ επίκαιρο θέμα διά την ταραγμένη εποχή μας «Διάκρισις
και Χριστιανικός Βίος».

Χαιρόμαστε ιδιαίτερα διότι το διοργανούμενο Συνέδριο, στοχεύει με
αξιόλογους ομιλητές, να διερευνήσει τους τρόπους και τις μορφές της αρετής της
διάκρισης, τόσο στη προσωπική σχέση με το πνευματικό πατέρα, όσο και στην
εκκλησιαστική διάσταση, η οποία αναφέρεται στη κοινωνική, πολιτιστική, πολιτική
και ιστορική πραγματικότητα που, εν τελευταία αναλύσει, συνδέεται με τη σωτηρία
του κόσμου, μέσα από τη μοναδικότητα της Αποκαλύψεως του Θεού στο κόσμο,
όπως μέσα από τους Προφήτες της Παλαιάς Διαθήκης και στη συνέχεια στο
πρόσωπο του Κυρίου Ιησού Χριστού κατά τη τριετή Ευαγγελική Διακονία, τη
Διδασκαλία και τα θαύματα Του, με αποκορύφωμα τη Σταυρική Θυσία, την
Ανάσταση, την Ανάληψη εις τους Ουρανούς και τη Δημιουργία της Εκκλησίας με την
επιφοίτηση του Αγίου Πνεύματος κατά τη Μεγάλη εορτή της Πεντηκοστής. Έτσι, η
Εκκλησία έχει καταστεί «ο παρατεινόμενος Ιησούς εις τον αιώνα» διά την εν Χριστώ
σωτηρία μας.

Χαιρόμαστε, διότι εις το Συνέδριο συμμετέχουν αξιόλογοι Ορθόδοξοι κληρικοί
και λαϊκοί, ως επίσης Ρωμαιοκαθολικοί και Αγγλικοί, εκπρόσωποι Θεολογικών
Σχολών και Σεμιναρίων και διακεκριμένοι Καθηγητές απ' όλες τις ηπείρους του
πλανήτη μας.

Ως διάδοχοι των αγίων Αποστόλων και φορείς της μεγίστης Αποστολικής
παρακαταθήκης, που δίνουμε τη Μαρτυρία της Μίας, Αγίας, Αποστολικής και
Καθολικής Εκκλησίας, οφείλουμε να διακρίνουμε πάντοτε την πραγματικότητα της
Αγιότητας της Εκκλησίας, ως οντολογικής πραγματικότητας, της εν Χριστώ
σωτηρίας μας, να μη συγχύζουμε δε την αμαρτωλή διαίρεση των Χριστιανών με την
ενότητά Της στο πρόσωπο του Ιησού Χριστού ως Κεφαλή Αυτής. Οι δε κατά
Χριστόν ζώντες εν τη στρατευομένη Εκκλησία ως Μέλη Αυτής, μαζί με τα Μέλη της
Θριαμβευούσης Εκκλησίας, αποτελούν πρότυπα για το χριστιανικό μας βίο.

Διακρίνοντας σήμερον την αποστολή της Εκκλησίας στον κόσμον, επιτρέψατέ μου να σας υπενθυμίσω, σημερινό μέρος του κειμένου της Εγκυκλίου της Αγίας και Μεγάλης Συνόδου της Κρήτης, όπου τονίζεται ότι «Τό αποστολικόν έργον και η εξαγγελία του Ευαγγελίου, γνωστή ως ιεραποστολή, άνήκουσιν εις τον πυρήνα της ταυτότητος της Εκκλησίας, ως διαφύλαξις και τηρησις της έντολής του Κυρίου «Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τά έθνη» (Μαθ. κη', 19). Είμαι η πνοή ζωής, την όποιαν έμφυσά η Εκκλησία εις την κοινωσίαν των ανθρώπων και εκκλησιοποιεί τον κόσμον διά των εκασταχού νοσημάτων των ανθρώπων. Υπό τό πνεύμα αυτό, οι όρθοδοξοί πιστοί είναι και όφείλουν να είναι αποστολικοί του Χριστού εν τώ κόσμω. Η αποστολή αυτή πρέπει να εκπηγούται όχι επιθετικώς, αλλά έλευθερώσως, εν άγάπη και εν σεβασμώ προς την πολιτιστικήν ταυτότητα άτόμων και λαών. Είς την προσπάθειαν αυτήν όφείλουν να συμπνεύχουν πάσαι αι Όρθοδοξοί Εκκλησίαι με τον όσοντα σεβασμόν εις την κανονικήν τάξιν.

Η μετοχή εις την θείαν Ευχαριστίαν είναι πηγή αποστολικού ζήλου προς ευαγγελισμόν του κόσμου. Μετέχοντες της θείας Ευχαριστίας και προσευχόμενοι εν τη Ιερή Συνάξει υπέρ της Οικουμένης, καθλούμεθα να συνεχίσωμεν την «άειτουρσίαν μετά την Αιτουρσίαν» και να διώκωμεν την μαρτυρίαν περί της άληθείας της πίστews ημών ενωπίον Θεού και ανθρώπων, μοιραζόμενοι τάς όωπείας του Θεού μεθ' όλοκήρου της ανθρωπότητος, υπήκοοι προς την σαφή έντολήν του Κυρίου υπό της Αναλήψεώς Του: «και έσεσθε μοι μαρτυρες εν τε ιερουσαλήμ και εν πάση τη Ιουδαία και Σαμαρεία και έως έχαυτου της γής» (Πράξ. α', 8). Τά λόγια πρό της θείας κοινωσίας «μελίζεται και διαμερίζεται ο Άμνος του Θεού, ό μελίζόμενος και μη διαπορεύμενος, ό πάντοτε έοθιμμένος και μηδέποτε διαπνεύμενος», υποδεικνύουν ότι ο Χριστός ως «ο Άμνος του Θεού» (Ιωάν. α', 29) και ως «Άριος Ζωής» (Ιωάν. στ', 48) προσφέρεται εις ημάς ως η αιλωία Άγνη, ένώνων ημάς με τον Θεόν και προς άλλήλους. Μας διδάσκει να διανέμωμεν τά όωρα του Θεού και να προσφέρωμεν τον έαυτον μας προς πάντα με Χριστοειδήν τρόπον.

Η ζωή των Χριστιανών είναι άψευδής μαρτυρία της έν Χριστώ ανακαινίσεως των πάντων — «εί τις έν Χριστώ, καινή κτίσις. τά άρχαία παρηλθεν, ίδού νέγονε καινά τά πάντα» (Β' Κορ. ε', 17) και κλήσις προς πάντας τους ανθρώπους προσωπικής μετοχής εν έλευθερία εις την αιλωίον ζωήν, εις την χάριν του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού και εις την άγάπην του Θεού και Πατρός, δια να βιώσωμεν εν τη Εκκλησία την κοινωσίαν του Αγίου Πνεύματος. «Βουλομένην γάρ ου τυραννομένην τό της σωτηρίας μυστήριον» (Μαρίνου του Όμοίουτου, Είς την προσευχήν του Πατερ. ήμων. ΡG 90, 880). Ο έπαινος του Θεού εις τάς συγχρόνους εκκοσμικεύσας κοινωσίας, ως έπίσης και ο ευαγγελισμός όσων εισέτι दें έν γνώριαν τον Χριστόν, άποτελούν άδιάλειπτον Χρτός της Εκκλησίας».

Μετ' ευχών και αγάπης εν Χριστώ

[Handwritten signature in blue ink]

+ο Πάπας και Πατριάρχης Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής
Θεόδωρος Β'